

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114010225
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1114010225.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obžalovaného H. B. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T 14/2014 zo dňa 14.11.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. apríla 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava I **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T 14/2014 zo dňa 14.11.2014 bol obžalovaný H. B. postupom podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. 3Pv 5/2014 zo dňa 31.03.2014 pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom období si od doposiaľ nestotožnenej osoby neoprávnene zadovážil injekčnú striekačku obsahujúcu vtedy neznámu kryštalickú látku žltej farby, o ktorej bolo jej skúmaním v Kriminalistickom a expertíznom ústave Policajného zboru Bratislava zistené, že sa jedná o 0,015 g metamfetamíu so zastúpením účinnej látky viac ako 0,005 g a menej ako 0,01 g, čo predstavuje 1 obvykle jednorazovú dávku drogy, ktorá po jej aplikovaní je schopná ovplyvniť stav ľudskej psychiky pôsobením na centrálny nervový systém, a túto mal vo svojej držbe až do 24. 12.2013 do cca 20,35 hod, kedy túto po prehltnutí sáčku obsahujúceho marihuanu v Bratislave na Karpatskej ulici 28 pred multifunkčnu budovou s označením R. snažiac sa najskôr rozlomiť zatláčaním piesta dobrovoľne vydal policajnej hliadke počas kontroly jeho totožnosti policajnou hliadkou, pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach zaradená do II. skupiny psychotropných látok.

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku podal odvolanie okresný prokurátor. V dôvodoch odvolania vyjadril nesúhlas s rozhodnutím okresného súdu a jeho odôvodnením. Zdôraznil, že obžalovaný urobil v danej veci vyhlásenie, že je vinným zo žalovaného skutku, pričom vo svojej následnej výpovedi uviedol, že časť predmetného metamfetamínu po jeho zakúpení užil spolu s ďalšou osobou a nespotrebovaná časť metamfetamínu, ktorá bola uňho zaistená políciou, mohla byť ešte jednou dávkou.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ vyplynulo, že zaistený materiál mal hmotnosť 15 mg a obsahoval účinnú látku metamfetamín v množstve väčšom ako 5 mg a menšom ako 10 mg, pričom toto množstvo metamfetamínu bolo spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť stav ľudskej psychiky pôsobením na centrálny nervový systém a teda išlo o jednorazovú dávku drogy s nižším obsahom účinnej látky.

Znalkyňa vo výpovedi okrem iného uviedla, že za minimálne množstvo pre jednu jednorazovú dávku metamfetamínu sa považuje 5 mg a za obvyklú jednorazovú dávku 10 mg. S tým, že medzi 5 až 10 mg ide o dávku s nižším obsahom účinnej látky a zaistené množstvo metamfetamínu bolo spôsobilé ovplyvniť stav ľudskej psychiky, pričom vychádzala z poznatkov z odbornej literatúry a štatistických údajov.

Na základe uvedeného má prokurátor za to, že v uvedenej veci bolo jednoznačne preukázané, že predmetný metamfetamín bol zaistený zákonným spôsobom a že ho mal v držbe obvinený H.I. B.. Zároveň v danej veci z vykonaného dokazovania vyplynul jednoznačný záver o tom, že zaistený metamfetamín možno z kvalitatívneho aj kvantitatívneho kritéria považovať za jednu obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky s nižším obsahom účinnej látky.

Pri posudzovaní kvalitatívneho kritéria je nutné opierať sa o závery znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, ako aj o výpovede znalca. Zároveň z výpovede obvineného vyplynulo, že tento považoval zaistené množstvo metamfetamínu za jednu obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky z dôvodu, že tento mal vedomosť o jeho účinkoch, keďže časť metamfetamínu pred jeho zadržaním hliadkou PZ užil a vo výpovedi uviedol, že zvyšná časť metamfetamínu by mohla byť ešte jednou dávkou. V zmysle uvedeného poukazuje na to, že obvinený si musel byť vedomý toho, že má v držbe zakázanú látku, ktorá je spôsobilá ovplyvniť jeho psychiku, pričom on sám musel mať najlepšiu vedomosť o účinnosti tejto látky z dôvodu, že jej časť už užil, na základe čoho ju aj on sám považoval za jednu dávku.

Pri posudzovaní kvantitatívneho kritéria možno v danej veci vychádzať tiež z vyššie uvedenej argumentácie, keďže zaistené množstvo 15 mg kryštalického materiálu, obsahujúceho účinnú látku metamfetamín v množstve väčšom ako 5 mg a menšom ako 10 mg, je dostatočným množstvom tejto látky na ovplyvnenie psychiky človeka.

Pokiaľ ide o argumentáciu samosudcu namietajúcu nevykonanie druhej kontrolnej analýzy zaistenej látky, prokurátor trvá na tom, že už z prvej analýzy zaistenej látky je možné vyvodiť dostatočne určitý záver o tom, že zaistený materiál je možné považovať za jednu obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky s nižším obsahom účinnej látky.

Z uvedených skutočností vyplýva, že skutok sa stal tak, ako je opísané v obžalobe, pričom v konaní obžalovaného bolo preukázané naplnenie všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona vzhľadom k tomu, že obžalovaný mal v neoprávnenej držbe pre vlastnú potrebu psychotropnú látku, ktorá zodpovedala jednej obvyklej dávke psychotropnej látky na použitie.

V kontexte uvedených skutočností má za to, že okresný súd vyhodnotil dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní a vykonané na hlavnom pojednávaní spôsobom odporujúcim zákonu, pričom pri ich riadnom a správnom vyhodnotení, by musel jednoznačne uznať obžalovaného H. B. vinným zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a uložiť mu podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona primeraný trest.

Na základe uvedených skutočností preto navrhol, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajského prokurátora uviedla, že sa v celom rozsahu pridržiava písomne zdôvodneného odvolania a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí označil svoj prípad za málo závažný na to, aby sa ním musel súd takto zaoberať. Vo svojom okolí má oveľa viac nebezpečnejších ľudí, napríklad dílerov drog, ktorými sa nikto nezaoberať. Uviedol tiež, že konzum drog má pod kontrolou a dostáva sa ku nim iba občas. Je riadne zamestnaný v upratovacej službe v nemocnici.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolaniu okresného prokurátora nie je možné vyhovieť.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné pre jeho rozhodnutie, riadiac sa pritom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť.

Na H. B. bola dňa 31.03.2014 podaná obžaloba pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti odôvodnenia tohto uznesenia.

V prejednávanej trestnej veci nariadil okresný súd hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného H. B., svedkov E. I. T., znalkyne O. J. M., prečítaním znaleckého posudku z odboru kriminalistiky a listinných dôkazov.

Obžalovaný H. B. priznal spáchanie skutku s tým, že mal pri sebe pumpu, v ktorej bol pervitín a ktorý kúpil za 10,-Eur. Ešte predtým užil tento pervitín, nie však celý, niečo tam ostalo. Následne zabudol, že to má pri sebe. Prišli k nemu policajti s tým, že všetko má vyložiť z vrečka. Chceli mu dať putá, na čo on chcel túto pumpu zahodiť a rozbiť, chcel sa toho proste zbaviť. Aj ju odhodil, ale policajti ju našli otvorenú aj so zvyškom pervitínu. On sa k tomu aj priznal. Taktiež mal jedno vrecúško s jednou šiškou marihuany, ktoré mal v ústach a ktorý následne zjedol.

Ohľadom množstva pervitínu, ktorý mal pri sebe, obžalovaný uviedol, že to presne nevie uviesť, išlo asi o jeden dielik, ktorý by mal byť pre dvoch. Pri jeho užívaní aj boli dvaja, avšak v tej tube ešte zostalo. To, čo tam zostalo, by mohlo byť ešte na jednu dávku.

Z výpovede svedka E.. I. T. vyplýva, že obžalovaného legitimovali, aby preukázal svoju totožnosť. Podľa svedka im obžalovaný uviedol, že prehltoť marihuanu. Boli voči nemu použité donucovacie prostriedky, nakoľko nereagoval na výzvy. Obžalovaný pri sebe mal tiež striekačku s kryštalickou látkou. V prípravnom konaní svedok vypovedal, že v rámci svojej služby spolu s kolegom prechádzali po Karpatskej ulici, keď spozorovali muža, o ktorom si mysleli, že je v pátraní. Po príchode k mužovi si od neho vypýtali doklad totožnosti, ktorý pri sebe nemal, v dôsledku čoho sa ho pýtali na jeho údaje. Keďže nemal pri sebe občiansky preukaz, poučili ho, že ho predvedú na útvar Policajného zboru za účelom zistenia jeho totožnosti a že mu predtým bude vykonaná bezpečnostná prehliadka podľa § 22 zákona o Policajnom zbore. Všimli si, že muž mal pri sebe striekačku, ktorú chytil do rúk a oddelil telo striekačky od piestu. Už počas toho, ako to robil, ho vyzvali, aby upustil od svojho konania, avšak obvinený ich príkaz neuposlúchol, na základe čoho vykonali služobný zákrok a obvineného sa pýtali na obsahu striekačky. Tento im uviedol, že tam bol pervitín. Taktiež si všimli, že na zemi sa nachádzal tlakový uzáver a keď sa obvineného pýtali, čo to je, povedal im, že prehltoť vrečko s marihuanou.

K písomne podanému znaleckému posudku z odboru kriminalistiky bola na hlavnom pojednávaní vypočutá znalkyňa kpt. O.. J. M..

Potvrdila, že na skúmanie bolo predložené telo z plastovej injekčnej striekačky obsahujúce žltý kryštalický materiál, homogénny, bez viditeľných prímiesí, s hmotnosťou 15mg. Vykonanou analýzou bolo zistené, že v zaistenom a predloženom kryštalickom materiáli sa nachádza účinná látka metamfetamín v množstve väčšom ako 5mg a menšom ako 10mg. Následne bolo v znaleckom posudku konštatované, že uvedené množstvo metamfetamínu je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť stav ľudskej psychiky pôsobením na centrálny nervový systém. Metamfetamín predložený v injekčnej striekačke považuje KEU PZ za jednu jednorazovú dávku drogy s nižším obsahom účinnej látky.

Zo záverov znaleckého posudku ďalej vyplýva, že v prípadoch zachytenia „malého množstva metamfetamínu (od 15 mg do 200 mg predloženého materiálu) postačuje podľa internej záväznej pracovnej inštrukcie ZPI-CH-063-B/2013 vykonanie jednej analýzy akreditovanou metódou, ktorou sa v predloženom materiáli jednoznačne identifikuje účinná látka - metamfetamín a zároveň sa overí, či predložený materiál obsahuje minimálne požadované množstvo účinnej látky v miligramoch, ktoré zodpovedá jednej (10mg), dvom (20mg) alebo trom (30mg) obvykle jednorazovým dávkam drogy. V závere znaleckého posudku sa konštatuje, že kryštalický materiál bol skúmaním spotrebovaný.

Znalkyňa následne v rámci svojho výsluchu uviedla, že za minimálne množstvo na jednu jednorazovú dávku drogy vo vzťahu k pervitínu, resp. metamfetamínu sa považuje 5mg účinnej látky a za obvyklú jednorazovú dávku považujú 10mg s tým, že medzi 5-10mg ide o dávku s nižším obsahom účinnej látky ako u jednorazovej dávky. Znalecké skúmanie pri zaistení množstva prevyšujúceho 200 mg metamfetamínu spočíva v presnom zistení koncentrácie účinnej látky. Používa sa aj druhá metóda, ktorou je takisto plynová chromatografia formou detekcie, kde sa vlastne odmeria alebo odváži, stanoví množstvo účinnej látky. Ide o čiastočne rovnakú a čiastočne rozdielnu metódu, ktorá sa líši vo forme detekcie. V prípade, že ide o materiál v množstve nižšom ako 200 mg, skúma sa iba to, či sa pohybuje v rozmedzí medzi 10-20 mg, 20-30 mg, 30 mg a viac. V tomto konkrétnom prípade zistili, že sa tam nachádza účinná látka v rozmedzí viac ako 5mg a menej ako 10mg.

Čo sa týka tvrdenia, že konkrétne zistené množstvo metamfetamínu v rozmedzí 5-10mg je spôsobilé ovplyvniť stav ľudskej psychiky, znalkyňa uviedla, že vychádzajú z poznatkov z odbornej literatúry a na základe štatistických údajov. Nevie sa určiť spôsobilosť ovplyvniť stav ľudskej psychiky individuálne vo vzťahu ku konkrétnej osobe.

Okresný súd však ďalej v odôvodnení rozhodnutia správne zamerlal svoju pozornosť na znalecké dokazovanie vykonané Kriministickým a expertíznym ústavom PZ Bratislava a závery, ktoré z neho vyplynuli.

Okresný súd dospel k správneému záveru, keď konštatoval, že znalecký posudok vypracovaný za účelom stanovenia množstva účinnej látky v zaistenom kryštalickom materiáli a v ňom obsiahnuté konštatovanie, že ide o jednu jednorazovú dávku s nižším obsahom účinnej látky, vykazuje nedostatky a navzájom si protirečiacie zistenia, ktoré neboli odstránené ani výpoveďou samotného znalca a ktoré sú takého charakteru, že bránia prijatiu jednoznačného záveru o tom, že drogy nájdené u obžalovaného, predstavujú jednu obvykle jednorazovú dávku drogy. Vzhľadom k tomu, že kryštalický materiál bol pri znaleckom skúmaní spotrebovaný, nie je možné už tieto nedostatky odstrániť.

V prejednávanej trestnej veci síce bolo nepochybne zistené, že u obžalovaného bola zaistená kryštalická látka o hmotnosti 15mg obsahujúca psychotropnú látku metamfetamín. Pri zisťovaní, či došlo k naplneniu obligatórných znakov skutkovej podstaty prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, treba vychádzať z dvoch určujúcich kritérií (kritérium kvantity - množstva zaistenej látky a kritérium kvality - obsah účinnej látky) významných pre záver, či v konkrétnom prípade ide o návykovú látku v zmysle ustanovenia § 130 odsek 5 Trestného zákona a v množstve predpokladanom v § 135 odsek 1 Trestného zákona.

V posudzovanom prípade však zistený obsah účinnej látky tak, ako bol ustálený v rámci znaleckého skúmania, nesvedčí pre záver, že v danom prípade ide o jednu obvykle jednorazovú dávku drogy. Výsledkom znaleckého skúmania nebol presne stanovený údaj o obsahu účinnej látky v zaistenom kryštalickom materiáli, ale tento bol určený v rámci rozpätia viac ako 5mg a menej ako 10mg. Ide o závažný nedostatok vyplývajúci zo skutočnosti, že v rámci znaleckého skúmania nebola vykonaná kompletná analýza materiálu predloženého na skúmanie. Dokumentuje to aj samotná výpoveď znalkyne na hlavnom pojednávaní. Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti z hľadiska posúdenia, či v konkrétnom prípade ide minimálne o jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, v zmysle § 135 odsek 1 Trestného zákona, sa nemožno uspokojiť s presne nezisteným ale len v rámci akéhosi rozpätia určeným obsahom účinnej látky. Ak teda nebol zistený presný obsah účinnej látky, nebol dostatočne zistený základný znak objektívnej stránky žalovaného prečinu, ktorú predpokladá § 171 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 130 odsek 5 a § 135 odsek 1 Trestného zákona.

Tak ako už bolo konštatované, znalecký posudok protirečivý a nejasný, pretože na jednej strane sa v ňom uvádza „... minimálne požadované množstvo účinnej látky v miligramoch (mg), ktoré zodpovedá jednej (10 mg), dvom (20 mg) alebo trom (30 mg) obvykle jednorazovým dávkam drogy, na strane druhej považuje za jednu dávku drogy s nižším obsahom účinnej látky aj množstvo menšie ako 10 mg (v tomto prípade množstvo v rozpätí viac ako 5mg a menej ako 10mg). Pri tomto druhom konštatovaní sa však už neuvádza jedna obvykle jednorazová dávka drogy, ale len jedna jednorazová dávka drogy.

Pojem „obvykle jednorazovej dávky“ sa v súdnej praxi odvodzuje, pri jednotlivých druhoch drog, od jej hmotnosti. Pojem omamná látka, či psychotropná látka, v spojení s termínom obvykle jednorazová dávka, sú znakmi objektívnej stránky trestného činu podľa § 171 Tr. zákona a práve preto sa obvykle jednorazová dávka definuje prostredníctvom hmotnostného kritéria (ako základného kritéria), nakoľko v ňom sa zároveň spája objektívne aj subjektívne hľadisko, teda zavinenie páchatel'a (napríklad páchatel', ktorý kupuje drogy má záujem spravidla o určité množstvo drogy a množstvo, ktoré kupuje je pokryté jeho zavinením, taktiež páchatel', ktorý drogy prechováva má určitú vedomosť o ich množstve, t. j. aké veľké množstvo drogy má u seba a táto okolnosť je pokrytá jeho zavinením).

Hmotnostné kritérium je preto prvoradá kritérium a to bez ohľadu na to ako a či budú v konkrétnom prípade drogy páchatel'om rozdelené na jednotlivé dávky. Ako ďalšie kritérium slúži množstvo účinnej látky v zaistenej droge, pretože toto kritérium má význam z hľadiska ustanovenia § 130 ods. 5 Tr. zákona, nakoľko ak zaistená droga nemá požadovanú kvalitu (množstvo účinnej látky) nejde už o

látku schopnú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a nejde teda už o návykovú látku. Vzhľadom na uvedené, je vždy nevyhnutné skúmať aj množstvo účinnej látky v zaistenej droge. Toto kritérium má pritom význam len z hľadiska objektívnej stránky trestného činu, pretože množstvo účinnej látky v droge nie je spravidla zahrnuté zavinením páchatel'a, pretože sa dá určiť len v laboratórnych podmienkach (napríklad skúmanie znalcom) a väčšina páchatel'ov vie len to, o aký druh drogy ide a v akom množstve sa predáva, či kupuje alebo prechováva a to bez toho, že by poznali presné zloženie drogy z hľadiska účinnej látky.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že trestnoprávnu zodpovednosť zakladá jedna obvykle jednorazová dávka drogy (objektívne spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka), nie dávka, ktorú KEU PZ považuje (čo mu však neprislúcha) za jednu dávku drogy s nižším obsahom účinnej látky. Ak sa konkrétna dávka drogy javí neobvyklou, či už z hľadiska minimálneho alebo maximálneho množstva, práve vtedy je potrebné túto podrobiť bližšiemu skúmaniu a nie sa spoliehať na odhad. Tento údaj musí byť zákonným spôsobom jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností zistený.

Vo všeobecnosti nie je možné akceptovať postup, ktorý pri analýze menšieho množstva zaisteného materiálu (od 15mg do 200 mg) zvolil Kriministický a expertízny ústav PZ SR a to z dôvodu, že sa fakticky uplatňuje rozdielny postup pri vykonávaní expertíz (uvedené menšie množstva a množstvá nad hranicou 200mg), čo je z vo vzťahu k obvineným, u ktorých je spomínané menšie množstvo zaistené, diskriminujúce a dostávajú sa do nevýhodného postavenia, oproti obvineným, u ktorých je vykonaná úplná analýza zameraná na zistenie presného množstva účinnej látky. Takisto je na mieste uviesť, že práve pri hraničných množstvách je zvlášť dôležité vykonanie kvantitatívnej analýzy (ustálenie presného množstva účinnej látky), aby bola daná istota, že konanie páchatel'a vykazuje vôbec znaky trestného činu.

Okrem už uvedeného vyznievajú závery znaleckého posudku čiastočne rozporupne z toho dôvodu, že podľa internej záväznej pracovnej inštrukcie postačuje vykonanie jednej analýzy akreditovanou metódou, ktorou sa v predloženej materálii jednoznačne identifikuje účinná látka - metamfetamín a zároveň sa overí, či predložený materiál obsahuje minimálne požadované množstvo účinnej látky v miligramoch, ktoré zodpovedá jednej (10mg), dvom (20mg) alebo trom (30mg) obvykle jednorazovým dávkam drogy. Predložené množstvo pritom obsahovalo podľa znalcov množstvo účinnej látky väčšie ako 5mg, ale menšie než 10mg. Aj z tohto dôvodu možno súhlasiť s názorom okresného súdu, že sú dané pochybnosti o tom, či obsah účinnej látky v zaistenom kryštalickom materálii bol vôbec spôsobilý ovplyvniť stav ľudskej psychiky.

Vyhlásenie obžalovaného o vine a jeho následnú výpoveď ohľadom spôsobilosti ním prechováanej látky ovplyvniť stav jeho psychiky okresný súd správne nepovažoval za právne významné, nakoľko obžalovaný sa nemôže relevantne vyjadriť o obsahu účinnej látky a jej spôsobilosti ovplyvniť jeho psychiku, respektíve, toto jeho vyjadrenie nemôže brať súd za rozhodujúci dôkaz.

S poukazom na vyššie uvedené možno teda konštatovať, že znalecké skúmanie zaistenej kryštalickej látky vo vzťahu k zisteniu množstva, resp. obsahu účinnej látky metamfetamínu bolo vykonané nedostatočne, neposkytujúce súdu relevantný podklad pre vyvodenie právnych záverov o tom, či v danej trestnej veci predstavuje zaistená látka minimálne jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, čo v konečnom dôsledku nevyhnutne muselo viesť k záveru, že skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, nie je trestným činom.

Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom okresného súdu v tom, že nebolo zákonným spôsobom dokázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, je trestným činom a boli tak splnené podmienky pre postup podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je plne v súlade so zásadou prezumpcie nevinu upravenou v § 2 ods. 4 Tr. poriadku a táto zásada vychádza z čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Prezumpcia nevinu znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina a teda obžalovaný aj v danom konkrétnom prípade nemá povinnosť svoju nevinu dokazovať.

Na základe vyššie uvedeného preto krajský súd odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.